

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Εκπαιδευτικών ΠΕ Ροδόπης

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ – ΚΙΝΗΣΕΙΣ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ

ΥΠΑΙΘΑ, Πιερρακάκης και Μιχαηλίδου οδηγούν σε απόγνωση γονείς μαθητών με αναπηρία ή και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και κατακρεουργούν τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών

Ως Ανεξάρτητη Ριζοσπαστική Παρέμβαση χαιρετίζουμε τη στάση των αναπληρωτών/τριών και των μόνιμων εκπαιδευτικών που με επιμονή και σταθερότητα υπερασπίζοντας τα μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών αναγκάζουν το υπ. παιδείας να καταφεύγει σε αντιεκπαιδευτικά επιχειρήματα για να στηρίξει την πολιτική επιλογή των περικοπών και της ιδιωτικοποίησης πλευρών της εκπαίδευσης.

Υλοποιώντας οδηγίες του ΥΠΑΙΘΑ, διοικητικά και παιδαγωγικά στελέχη διευθύνσεων εκπαίδευσης προτρέπουν τις/τους διευθυντ(ρι)ες σχολείων, να ζητήσουν από τα ΚΕΔΑΣΥ «τροποποίηση των ωρών» που αρχικά υπήρχαν σε αξιολογήσεις μαθητών, προκειμένου να υλοποιηθεί το πρόγραμμα «εξοικονομώ» στην παράλληλη στήριξη. Ακολουθούν κατά βήμα τις ανιστόρητες και αντιεπιστημονικές δηλώσεις της κ. Μιχαηλίδου που επαναλαμβάνει με κάθε ευκαιρία ότι «με βάση την εμπειρία της στην ειδική αγωγή (!) ...το παιδί με την αναπηρία χρειάζεται κάποιον να το βοηθάει εκπαιδευτικά, δε χρειάζεται κάποιον να γίνει η σκιά του...».

Τα σχολεία δυσκολεύονται να ανασάνουν κάτω από τις πιέσεις του ΥΠΑΙΘΑ για μοίρασμα της φτώχειας και των κενών (96 αυτή τη στιγμή στην ΠΕ Ροδόπης) τη στιγμή που οι εκπαιδευτικοί αγωνιούν για το πώς θα προστατέψουν τους μαθητές με αναπηρία/ή και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, από την επίθεση που δέχονται τα μορφωτικά τους δικαιώματα.

Σε αντίθεση με την κ. Μιχαηλίδου και όλους τους «ακολουθούς» αυτής της πολιτικής, οι εκπαιδευτικοί γνωρίζουμε πολύ καλά ότι:

1. Οι μαθητές με αναπηρία/ή και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες για να οικοδομήσουν σχέση εμπιστοσύνης και συνεργασίας με τους εκπαιδευτικούς παράλληλης στήριξης, προκειμένου να αποδώσει ο στόχος της ένταξης τους στο σχολικό περιβάλλον έχουν ανάγκη να κινούνται σε περιβάλλον ασφάλειας συνέχειας και σταθερότητας, περιβάλλον που δεν εξασφαλίζεται με την part time υποστήριξη που τους δίνει το Υπουργείο Παιδείας. Ποιον μαθητή θα υποστηρίξει ο εκπαιδευτικός παράλληλης στήριξης στο διάλειμμα από το σύνολο των μαθητών που του έχει ανατεθεί; Ποιο πρόγραμμα κοινωνικών δεξιοτήτων θα εφαρμόζει, όταν οι ανάγκες των μαθητών σε αυτόν τον τομέα δε συμπίπτουν;
2. Οι μαθητές με αναπηρία/ή και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες έχουν ανάγκη ενός εξατομικευμένου εκπαιδευτικού προγράμματος που υλοποιείται σε όλη την έκταση του τυπικού (και πολλές φορές και του άτυπου) σχολικού προγράμματος.
3. Οι μαθητές του γενικού πληθυσμού έχουν και αυτοί αντίστοιχα δικαιώματα (ασφάλειας και εκπαίδευσης) τα οποία ακυρώνονται, όταν οι εκπαιδευτικοί γενικής εκπαίδευσης αναλαμβάνουν ρόλο παράλληλης υποστήριξης.

4. Είναι διαφορετική η συνθήκη εναλλαγής ρόλων δυο ή και περισσότερων όπου χρειάζεται, σταθερών εκπαιδευτικών εντός της τάξης (παράλληλης στήριξης και εκπαιδευτικού γενικής εκπαίδευσης) και αποδίδει σε πολλές περιπτώσεις, όταν αυτό είναι προγραμματισμένο, σχεδιασμένο και σε επίπεδο χρόνου και σε επίπεδο δραστηριοτήτων. Και είναι τελείως διαφορετική μια συνθήκη όπου ο/η εκπαιδευτικός γενικής εκπαίδευσης θα πρέπει να έχει την ίδια στιγμή δύο διαφορετικούς διακριτούς ρόλους για δύο μαθητικές ομάδες με διαφορετικές ανάγκες, επίπεδα και ανησυχίες.

Αυτό που συμβαίνει με την εφαρμογή της πολιτικής του Υπουργείου Παιδείας είναι η υλοποίηση του δόγματος: **«όποιος αντέξει θα μείνει στο δημόσιο γενικό σχολείο»**. Δόγμα που καλλιεργεί προϋποθέσεις κοινωνικού αυτοματισμού εναντίον των μαθητών με αναπηρία/ ή και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες αλλά και ιδιωτικοποίηση της ειδικής αγωγής με τους γονείς να βάζουν το χέρι στην τσέπη ακόμα πιο βαθιά.

Το νέο δόγμα του Υπουργείου Παιδείας που σα παπαγαλάκια επαναλαμβάνουν ως αδιάβαστοι «ειδήμονες» κυβερνητικοί παράγοντες, ότι δηλαδή «οι παράλληλες στηρίξεις δίνονται στο σχολείο (ή στο τμήμα)» θα ήταν φαιδρό αν δεν ήταν επικίνδυνο. **Η έγκριση των ΚΕΔΑΣΥ αφορά μαθητή/τρια, όχι τμήμα. Οι γονείς των μαθητών/τριών και όχι οι εκπαιδευτικοί των τμημάτων ή οι διευθυντές των σχολείων αιτούνται αξιολόγηση των μαθητών.** Το πρόγραμμα προσλήψεων αναπληρωτών παράλληλης στήριξης αναφέρεται σε «**μαθησιακή υποστήριξη μαθητών/τριών με αναπηρία ή/και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες**» και όχι σε **κουλτούρα συμπερίληψης σε τάξεις ή σχολεία**. Η αναφορά σε μαθητές σημαίνει υποστήριξη σε μαθητές.

Οι δηλώσεις κυβερνητικών παραγόντων αποτυπώνουν την επίσημη εκπαιδευτική πολιτική του ΥΠΑΙΘΑ που αποδέχεται οδηγίες ΕΕ/ΟΟΣΑ για μείωση της «κρατικής δαπάνης», αναγκάζοντας τους γονείς να πληρώνουν για όσα έπρεπε το κράτος να τους παρέχει. Ταυτόχρονα οι γονείς, βρισκόμενοι σε απόγνωση από την εφαρμοζόμενη εκπαιδευτική πολιτική, επιλέγουν, και συχνά μέσα στην απελπισία τους πιέζουν τους εκπαιδευτικούς, να αποδεχτούν την ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης με τους ιδιώτες ειδικούς βοηθούς (που βρίσκονται ανασφάλιστοι σε δημόσια σχολεία), προσπαθώντας να βρουν ατομική λύση στο Γολγοθά που ανεβαίνουν.

Ωστόσο, οι ιδιώτες ειδικοί βοηθοί δεν έχουν αναφορά στο σύλλογο διδασκόντων, δεν αποτελούν μέλη του, δε σχεδιάζουν και δε λογοδοτούν για εξατομικευμένα προγράμματα που οφείλουν να απευθύνονται στους μαθητές με αναπηρία. ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ οι εκπαιδευτικοί παράλληλης στήριξης, οι σχολικοί νοσηλευτές και το ειδικό βοηθητικό προσωπικό που έχουν θεσμοθετημένο και ακριβή ρόλο εντός του σχολικού πλαισίου, είναι μέλη του συλλόγου διδασκόντων και προσφέρουν πολυεπίπεδα στην ενίσχυση των μορφωτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των μαθητών, συνδιαμορφώνοντας με τους υπόλοιπους δημόσιους λειτουργούς, το εξατομικευμένο πρόγραμμα υποστήριξης των μαθητών.

Η τελευταία εμφάνιση ιδιωτών ειδικών βοηθών με τη μορφή «εθελοντών» σε σχολεία, είναι εξαιρετικά επικίνδυνη. Προσπαθώντας να γλυτώσουν τα πρόστιμα που η νομοθεσία επιβάλλει για την **ανασφάλιστη εργασία** (που φυσικά δεν μπορούν να αποφευχθούν γιατί ακόμα και για τους «εθελοντές» απαιτείται να ασφαλιστούν), ανοίγουν τον ασκό του Αιόλου για το δημόσιο αγαθό της εκπαίδευσης και το δημόσιο σχολείο. Δε θα επιτρέψουμε την ιδιωτικοποίηση, την εμπορευματοποίηση και την εισβολή του «εθελοντισμού» στη δημόσια ειδική αγωγή και εκπαίδευση.

Η ιδιωτικοποίηση της ειδικής εκπαίδευσης (με την κραυγαλέα ενίσχυσή της λόγω απόσυρσης του κράτους από τις ευθύνες του), η εμπορευματοποίηση και η εισβολή του «εθελοντισμού» στο δημόσιο σχολείο και την ειδική αγωγή, αποτελεί αιτία πολέμου.